

עפ"ת 60864/06/23 - אשרף אבו גאנם נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 60864-06-23 אבו גאנם נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 50251475211

בפני מערער	כב' השופט עמית י' צלקובניק אשרף אבו גאנם ע"י ב"כ עוה"ד ראוי שיבטה
נגד משיבה	מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד נלי מאני

פסק דין

בפני ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה מחוז מרכז (כב' השופטת מ' כהן) מיום 22.6.23 בתתע 6778-05-23 לפיה נדחתה בקשת המערער מיום 20.6.23 לביטול פסק דין שניתן בהיעדרו ביום 20.6.23 בגדרו הורשע בנהיגת רכב ביום 28.3.23 בכביש 2, במהירות של 147 קמ"ש העולה על המהירות המרבית המותרת של 90 קמ"ש, עבירה לפי תקנה 54(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

על המערער הוטלו 4 חודשי פסילת רישיון נהיגה בפועל, פסילה מותנית וקנס בסך של 3000 ₪. בגזר הדין צוינה המהירות החריגה והעבר התעבורתי הכולל 86 הרשעות קודמות, מהן בעבירות מהירות.

ב"כ הקודם של המערער טען בבית משפט קמא בבקשתו לביטול פסק הדין כי קיבל עליו את הייצוג רק ביום 19.6.20 והוגשה על ידו באותו יום בקשה לדחיית הדיון לצורך קבלת חומרי חקירה, ומשימונו לא איפשר לו להתייצב בבית המשפט במועד הדיון שנקבע. עוד ציין כי ביום הדיון עצמו, בשעה 10:30, פנה טלפונית למערכת בתי המשפט ודיבר עם נציג בשם "מוהנד" בדבר דחיפות הבקשה, ונאמר לו כי "הבקשה נקלטה והועברה ללשכת המותב ותטופל בהמשך". עוד נטען כי קיימות טענות הגנה "מהותיות" כנגד העבירה; כי רישיונו של המערער לא נפסל מנהלית, וכי המערער לא עבר "כל עבירת תנועה" בשלוש השנים האחרונות.

בית משפט קמא ציין בהחלטתו כי בקשת הדחייה הובאה בפניו רק לאחר סיום המשפט- בפרוטוקול הדיון צוין כי הדיון התקיים בשעה 14:07- וכי היה על המערער או בא כוחו להתייצב לדיון, ולא לצאת מנקודת הנחה כי בקשת הדחייה תתקבל; עוד צוין כי לא עלה חשש לעיוות דין משעלתה טענת כפירה כללית בלבד, וכי העונש אינו חורג לחומרה נוכח גובה המהירות והעבר התעבורתי המכביד.

בערעורו חזר בא כוח המערער על הטענות שהעלה בבית משפט קמא. נטען כי "בדרך כלל" נדחים התיקים הקבועים להקראה ראשונה - "מצלמים את החומר ומנסים להגיע להדברות עם המאשימה על מנת לחסוך זמן שיפוטי" - "זה הנוהל המקובל שם ולכן יצא מנקודת הנחה עוה"ד הקודם". עוד נטען כי בדוח השוטר נפלו "ים של טעויות", וכי דברי

המערער המופיעים בדוח - "אין לי מה להגיד", לא נאמרו כלל על ידי המערער. בנוסף נטען כי העונש שהוטל על המערער אינו מידתי, ולא ניתנה בגזר הדין התייחסות לכך שב- 6 השנים האחרונות לא בוצעו עבירות מהירות, ולכך שהמערער נוהג משעת 1994.

ב"כ המשיבה טענה מנגד, כי הועלו טענות שלא עלו כלל בפני בית משפט קמא, וכי האחריות לאי ההתייבבות לדין מוטלת על המערער, שאינו יכול להניח כי בקשת הדחייה תיענה בחיוב. צוין כי המערער לא הפקיד עד כה את רישיון הנהיגה, וכי אין להתערב בעונש המשקף גם את העבר התעברותי השלילי.

הטענה בדבר קיומו של "נוהג" בבית משפט לתעבורה לפיו מתקבלות תמיד בקשות דחיה בדיון הראשון - ואין אני קובע מסמרות בעניין זה נוכח נסיבות שונות העולות בלא מעט מהערעורים המובאים בפניי - אין בה כדי להעניק "חסינות" לבעל דין שאינו טורח להתייבב לדין שעה שטרם התקבלה החלטה המתייחסת לבקשה שהוגשה. כפי שצוין, עמדת המוצא שיש בה כדי להנחות בעניין זה, היא זו שנקבעה בפסיקה מושרשת לפיה - **"מערכת משפט אינה יכולה להשלים עם כך שבעלי-דין נוטלים לעצמם חרות שלא להתייבב לדין, מבלי שהקדימו ונטלו רשות לכך מבית-המשפט. חמורה במיוחד החלטתו של הסנגור שלא להתייבב לדין, הואיל והוא היה אמור לדעת כי לא די בהגשתה של בקשת דחייה, אלא יש לוודא כי בית המשפט נעתר לה."** (רע"פ 6436/07 בנימין בן נתן נ' מדינת ישראל (30.07.2007)); וכן ראו דברים דומים שנאמרו ב- רעפ 9876/09 בכר בן ציון נ' מדינת ישראל (24.1.2010).

למערער ניתן פרק זמן של כ- 3 חדשים להסדיר ייצוג מאז קבלת דוח העבירה ולהגיש בקשת דחייה במועד ראוי לפני קיום הדיון; בקשת הדחייה הוגשה רק בערבו של הדיון, ופנייתו של בא כוחו לבית המשפט ביום הדיון עצמו (לאחר השעה 09:00 בה אמור היה המערער להתייבב לדין על פי ההזמנה לדין שנמסרה לו), מלמדת כי נהיר היה לעורך הדין כי יש לוודא כי בית המשפט נעתר לבקשה, ואף לא ניתן כל הסבר מדוע לא טרח המערער עצמו להתייבב לדין, בהיעדר בא כוחו.

בנסיבות אלה לא מצאתי כל הצדקה לאי התייבבותו של המערער לדין בבית משפט קמא.

פניי בית משפט קמא לא נטענו כל טענות הנוגעות לגופו של אישום, ואין די בהצהרה כללית בדבר כפירה. יש להזכיר פעם נוספת בעניין זה, כי **"...הכלל הוא שעל המבקש להעלות בכתב, במסגרת בקשתו לביטול פסק-דין, את מכלול טענותיו, כולל אסמכתאות להן ותצהיר מטעמו התומך בבקשתו ככל שהדבר נדרש..."** (רע"פ 9142/01 סוראיה איטליא נ' מדינת ישראל, נז(6) 793, פסקה 7 (2003)). המערער לא הלך בדרך זאת, ואף לא הוגש תצהיר, ויש לדחות ניסיון להעלאת טענות עובדתיות כלליות וחסרות ביסוס ממשי הנוגעות לדוח, העולות לראשונה רק בשלב הערעור.

אין מקום להתערב גם בעונש שהוטל. למערער עבר תעבורתי מכביד ורצוף עבירות גם בשנים האחרונות (20-22), בהן הורשע בין היתר בגין אי ציות לתמרוקים ועבירות נוספות. המהירות החריגה בה נהג המערער בדרך בין עירונית יש בה כדי לסכן את הציבור, ואין למצוא כל חומרה בעונש הפסילה שהוטל. אוסיף כי המערער אף לא הפקיד רישיון הנהיגה על פי גזר דינו של בית משפט קמא מיום 20.6.23, ואף בכך יש כדי להצביע על זלול ואי ציות.

נוכח האמור - הערעור נדחה.

על המערער להפקיד רישיון הנהיגה במזכירות בית המשפט לתעבורה בפתח תקוה עד יום 31.7.23 בשעה 12:00.

המזכירות תעביר פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, ט' אב תשפ"ג, 27 יולי 2023, בהעדר הצדדים.